

νηρές τίγρεις.

Από τη στιγμή που η τίγρης θα βρεθεί φυλακισμένη σ' αυτό το κλουδί, ξερατάει από τον κυνηγό αν θα την σκοτώσει ή αν θα αποφρασίσει να την εξημερώσει. Τις περισσότερες όμως φορές, τα θηρία αυτά τα σκοτώνουν για να εμπροσθενούν το δέμα τους ή τα δόντια τους, επειδή η εξημέρωσή τους απαιτεί πολλούς κόπους.

Οι Εύρωπαίοι τόλμησαν πρώτοι να κυνηγήσουν τίγρεις από κοντά. Καταλαβαίνετε τώρα πόσον επικίνδυνο είναι το κυνήγι αυτό. Αμέτοχτος είναι ο αριθμός των θαρραλέων κυνηγών που βρήκανε τρομερό θάνατο από τα δόντια των σαρκόβωρων αυτών θηρίων. Στην αρχή, μάλιστα, οι Εύρωπαίοι κυνηγοί διέτρεχαν κίνδυνο όχι μονάχα από τις τίγρεις, αλλά και από αυτούς τους ίδιαγενείς, που εξαγριώνοντο όταν έβλεπαν τους ξένους να σκοτώνουν με τόση αναληγσία τα ίερα θηρία! Από τ' αλληπάλληλα σχετικά δραματικά επεισόδια, που εδημοσηγήθησαν άλλοτε, μεταξύ Εύρωπαίων και Ινδοκινέζων, σ' όσες αναφέρουμε ένα, το πιο χαρακτηριστικό, εκείνο που δίνει μ' εζωγραφική εικόνα της άμαθειας των Άναταιών.

Στα 1874, ο γιός ενός πλουσίου Άγγλου εμπόρου, αποκαταστημένος στην περιφέρεια Λάος, συγκέντρωσε μια μέρα μερικώς φίλους του και βγήκανε να κυνηγήσουν τίγρεις, αδιαφορώντας για τις συστάσεις και τις παρακλήσεις των ίδιαγενών υπηρέτων τους να μη κάνουν αυτό το «εγκλημα». Ύστερ' από μιάς ώρας κοπιαστική πορεία ανάμεσα σ' ένα πυκνό δάσος, στο όποιο είχαν πληροφορηθεί ότι ζούν τίγρεις, οι νεαροί Εύρωπαίοι ανέκαλυψαν τέλος ένα θηρίο που περιφρόνταν άνησο, σαν να είχε διαισθανθεί τον κίνδυνο. Οι κυνηγοί, κρυφτοχαν πίσω από κάτι δένδρα και περίμεναν την κατάλληλη στιγμή για να πυροβολήσουν την τίγρη σ' αυτή, απ' ενός για να την αποτελειώσουν άμέσως και απ' έτερου για να μη καταστρέψουν το ωραίο δέμα της...

Σαφικά όμως, αντίησαν γύρω τους άγριες πολεμικές κορυφές και μια καθόχη συναυλία από άγνωστα μουσικά όργανα. Ο θόσος αυτός εξαγριωσε για καλά την τίγρη, η οποία άρχισε να χορηθάει και να σφεδάει, μονοκρίζοντας άπειρία. Οι Εύρωπαίοι κατάλαβαν τότε ότι οι Άναταιίται της περιφέρειας, ειδωποιημένοι από τους ύπαιτες, τους παρακολούθησαν και έκαναν όλη εκείνη τη φασαρία, για να εθεϊθούν περισσότερο τα θηρία κατά των κυνηγών και για να χάσουν οι λευκοί την υποχρησιμότητα... Και άποφάσαν να σκοτώσουν άποσπαστικά το θηείο, αδιαφορώντας αν θα του νυλάσουν το δέμα. Δεν είχαν όμως ύπολογίσει ούτε τη δύναμη, ούτε και την ελκυστικότητα της τίγρης. Μόλις λοιπόν το θηριο τους έβλεπε να βγαίνουν από τον κρυψώνα τους, έκανε μ' ένα τεραστίο άλμα τα δεκαπέντε μέτρα που το χώριζαν από τους κυνηγούς, έπεσε πάνω τους, άρπαξε τον ένα από αυτούς σαν άρνάκι στα δόντια του—το γιού του εμπόρου—και το έβαλε στα πόδια... Ένώ όμως έτρεχε, έπεσε σ' έναν τρομερό κρημέο, τον όποιο δεν είδε, επειδή της τον έκρυβε το σώμα του Άγγλου.

Κι' οι Ινδοκινέζοι μαζέψαν άργότερα απ' το βάθος του κρημιού τα δυο πτώματα, που είχαν γίνει λυθμα. Μα ενώ έκαναν μεγαλοπρεπή κηδεία της τίγρης, σκέπασαν με πέτρες τα λείψανα του Εύρωπαίου κυνηγού, για να τον εκδικηθούν. Έτσι και νεαρό, επειδή έβητσε να ελάμνη ένα ίερο ζώο!...

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ

[“Αν τους έβλεπεν ή Σεμίραμις...”]

Ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου, που έμεις οι μεταγενέστεροι τα θαυμάζουμε χωρίς να μπορούμε να τα ξαναφτιάξουμε, ήταν και οι κρεμαστοί κήποι της Βαβυλώνας. Οι κήποι αυτοί κρεμόντουσαν γύρω από το βασιλικό παλάτι, ήταν φυτεμένοι σε άπεράστες ταράτσες και αποτελούσαν το κομμάτι της Σεμιράμιδος, της γυναίκας του βασιλέως Νίνου, που είχε προτάξει να τους φτιάσουν και είχε επιστατήσει στην φύτευσή τους και στην καλλιέργειά τους.

Αν λοιπόν κατά τύχη η βασίλισσα Σεμίραμις ξυπνούσε σήμερα από τον χιλιόχρονο ύπνο της, έκανε ένα ταξείδακι στην Μεσόγειο και επισκέπτονταν το Μόντε Κάρλο—όχι βέβαια για να παίξει στο καζίνο του—θα ξεφώνιζε βλέποντας τους κρεμαστούς του κήπου: —Τί ήταν οι δικοί μου κρεμαστοί κήποι της Βαβυλώνας που σ' αυτό το αληθινό θαύμα, τους κρεμαστούς κήπους του Μονακό!

Κι' η ελίθβια είναι, ότι σ' δλόκληρη την Εύρωπη και στην Άμερικη άκόμη δεν υπάρχει άλλος κήπος που να συγκρίνεται με τον κήπο του Μονακό ως προς την ωραία θέα του, την σπανιότητα των φυτών του και την μοναδική του διαρρύθμιση.

Άρκει να πούμε, ότι ο κήπος αυτός είναι δλόκληρος φυτεμένος επάνω σ' έναν δλότομο βράχο, ύψους τριακοσίων μέτρων, που σχηματίζει άκρωτήριο κι' ότι σ' αυτό δεν είναι φυτεμένα άλλα φυτά, παρα μονάχα κάκτοι και κακτοειδή.

Με άπερίγραπτους κόπους και άδουλόγητες δαπάνες δημιουργήθηκε επάνω στον άπόκρημο και άγονο βράχο το μοναδικό αυτό περιβάλλο.

Οι κάκτοι, όπως έβρουμε, είναι τα άγκασθια και περίεργα εκείνα φυτά, που είναι τώρα της μόδας ως φυτά πολυτελείας. Και προτού όμως να λάβουν τις τιμές του σαλονιού, οι κάκτοι ήταν γνωστοί σε μās ή μάλλον δυο είδη κάκτου, η περιφρονημένη φρανκοσυκιές, που χρησιμοποιούν για φράχτες στα χτήματα και οι μεγαλοπρεπείς άθανάτοι. Έκτός όμως απ' αυτά τα δυο είδη, άπαρχουν άλλα 1500 είδη κάκτων και όλα προήχονται από τη Νότιο Άμερική και ίδίως από το Μεξικό. Μόνον ένα είδος κάνει εξαίρεση κι' αυτό προέρχεται από την Άφρική: Ή φραγκοσυκιά!

Λοιπόν, και τα 1500 αυτά είδη των κάκτων, μπορεί κανείς να τα θαυμάσει συγκεντρωμένα στους κρεμαστούς κήπους του Μονακό. Εκεί φυτώνονται και οι γιγάντιες κάκτοι του Μεξικού, που μοιάζει σαν σκελιστό μανουάλι. Μη νυμίτε όμως πώς τα φυτά αυτά αδέξανεν έτσι και μεγαλώνουν μοναχά τους. Χρειάζονται άπειρες φροντίδες και εξαίρετικά προσοικτικη καλλιέργεια. Μια δλόκληρη σφραγιά από κηπουσούς είναι άποσχυλημένη με την καλλιέργεια του κήπου του Μόντε Κάρλο και όλοι αυτοί πρέπει να κατέχουν άκοσμοατικέσ ικανότητες, γιατί το φυτά είναι φυτωμένα στις πιο άπότοιτες άκρες των βράχων, σε μισιές που ούτε άνοιγκάτικο δεν μπορεί να σκαρφαλώσει, ενώ από κάτω άφρίζει η θαθεία θάλασσα.

Σε πολλές μεριές γάσκουν καθύτατα εδραθρα που τα έχουν συνήσει μεταξύ τους με έλαφρέσ φύλινες γέφυρες. Τριάντα τέσσερες τέτοιες γέφυρες υπάρχουν στους κρεμαστούς κήπους του Μονακό και γάσει σ' αυτές μπορεί κανείς να κάνη τον γύρο όλου του περιβολού και να θαυμάσει όχι μονάχα τον πλούτο και την ωραιότητα των φυτών του, αλλά και την λαιμηρή θέα που άπλώνεται κάτω από τα πόδια του και μυσικά στα ύψια του. Ολόκληρη ή πόλις του Μόντε Κάρλο φαίνεται απ' εκεί, με τα κοζίνε της και τα παλάτια της, καθώς και ή Μεσόγειος σε όλο της το βάθος.

Χιλιάδες επισκέπτες πηγαίνουν κάθε μέρα και επισκεπτονται τον εξωτικό αυτόν κήπο. Συνεδούνται δε άγρυπνα από τους ειδικούς φύλακας του, οι όποιοι τους παρακολουθούν σε κάθε τους βήμα. Γιατί κάθε κακτοειδής έχει αξία πολλών εκατοντάδων φράγκων και χρειάζεται γρόνια δλόκληρη για να άναπτυχθεί μέχρι έκαστοστά. Υπάρχουν κάκτοι στους κήπους του Μονακό, που έχουν ήλιμια 160 έτών και έχουν φθάσει μόλις σε ύψος 60 πότων! Θα ήταν συνεπώς κρημα να τους σπάσει κανένας έπισκεπτης από άποσσειζία.

Έτσι, οι κρεμαστοί κήποι του Μονακό είναι ένα από τα επτά σύγχρονα θαύματα του κόσμου. Αν τους έβλεπε—όπως είπαμε—ή άόχλια Σεμίραμις, θα πραινιζε από την ζήλια της, αλλά θ' αναγνώριζε, ώστόσο, ότι οι κήποι αυτοί είναι άνώτεροι από τους δικούς της.

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

Ψηλός δεν είναι μονάχα εκείνος που φτάνει το μήλο στη μηλιά, αλλά κι' εκείνος που μπορεί να το κόψη.

Μην επιζητείς διασκεδάσεις, αλλά έσο πάντοτε έτοιμος για να διασκεδάσης. Ρώσικιν

Οι υιοί οι σύζητοιν περι πολτευμάτων. Σε μένα είναι άρεκτη ή καλή διοίκηση. Μακώλεε

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ

Μια μέρα—γράφει μια Βερολιnéικη έφημερίδα του 1896—για εξαίρετικά ωραία νέα μέθωσε απ' τις μπύρες, που ήπιε σε κάποιο οικογενειακό γλέντι. Είπε στη μέτερα της, ότι είχε ζαλισθή και πήξε την άδεια να κατεβή στον κήπο να πάρη άερα. Ή νέα όμως δεν έμεινε μέσα στον κήπο παρα βγήκε έξω στο δρόμο για να άναπνεύσει περισσότερα.

Καθώς περνούσε όμως μπροστά απ' τα άνάκτορα του αυτοκρατορείου, είδε τον σκοπι, κάποιον στρατιώτη γεροδεμένο που τον λέγανε Βέντζελ και του φώναξε, άνοιγοντας τα χέρια της να τον άγκαλιάσει:

—Έσένα αγαπώ!

Ο στρατιώτης της συνέσθησε επανειλημμένως να τον άφήση ήσυχον. Έκείνη όμως προσεβλήθη από την άρνησή του. Γίνηκε έξω φρεσών και τον άρπαξε απ' το λαιμό να τον πνίξη. Ο Βέντζελ τότε ήθώωσε κι' αυτός, σήκωσε το όπλο του και της κατάφερε ένα γερό χτύπημα κατακέφαλα και την σώρισε κάτω αίμόφυρη.

Η δυστυχισμένη νέα, που την λέγανε Λουίζα Κόν, πριν την υπαρέθων άκόμη στο νοσοκομείο είχε ξεφυγήσει!...

